

தமிழ் இலக்கியங்களில் பக்தநெற

[சங்க காலம் முதல் சமகாலம் வரை]

பதிப்பாளியர்கள்

முனைவர் க. சதாசிவம் | பேரா. சி. சதீஸ் | பேரா. நா. நாகராஜ் | பேரா. சி. லக்ஷ்மி
பேரா. ர. விக்கினேஷ் | பேரா. கா. கார்த்திக் ராஜா | பேரா. மா. சந்திராஷ்

வெளிப்பு

மருதம் நெல்லை கல்விக்கூடம்
ஜெயம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, தர்மலூர், தருவூர்.

செம்மூதாய்

நூல் குறிப்பு

தலைப்பு : தமிழ் இலக்கியங்களில் பக்தி நெறி
(சங்க காலம் முதல் சமகாலம் வரை)

பதிப்புரிமை : முனைவர் சு. சதாசிவம்
பேரா. இல. சதீஸ்
பேரா. நா. நாகராஜ்
பேரா. இல. ஜெயஸ்ரீ
பேரா. ர. விக்னேஷ்
பேரா. கா. கார்த்திக் ராஜா
பேரா. மா. சந்தோஷ்

முதற்பதிப்பு : செப்டம்பர், 2024

உரிமை : பதிப்பாசிரியர்கள்

பக்கம் : 708

ISBN : 978 - 624 - 5967 - 18 - 6

கணினி அச்சு : செந்தமிழ் தட்டச்சு மையம்
பழைய பெருங்களத்தூர், சென்னை-63.
செல் : +91 9444768745.

அட்டை

வடிமைப்பு : ஆ.க. கண்ணன், மதுரை.

அச்சாக்கம் : நொவினா ஆப்செட் பிரிண்டிங் & கோ
புதிய எண் 164, ப.எண் 144
வி.ஆர். பிள்ளைத் தெரு, ஐஸ் ஹவுஸ்
சென்னை - 600 005.

வெளியீடு : மாவட்ட எழுத்தாளர் சங்கம்

மாவட்ட செயலகம்

மட்டக்களப்பு, இலங்கை

கைபேசி : + 94779028965

மின்னஞ்சல்: battiwriter@gmail.com

விலை : உரு. 500/-

88. பெ. புவனேஸ்வரி
திருஞானசம்பந்தரின் பக்தி நெறிகள் 417
89. க. செல்வமுருகன்
பெரிய புராண பக்தி நெறியில் பெண் 421
90. பூ. அக்ஷயா
பெரியபுராணத்தில் பக்தி நெறிகள் 425
91. முனைவர் மா.தே.அருண் மொழி நங்கை
பெரியபுராணத்தின் திருநாட்டுச் சிறப்பு ஓர் ஆய்வு 428
92. முனைவர் ப.கோகுல்நாத்
பெரியபுராணம் சுட்டும் தொகையடியார்கள் 433
93. மு. இளங்கோ
காரைக்கால் அம்மையாரின் பக்தி நெறி 438
94. பேரா. செ. நாகராஜன்
முருக வழிபாட்டில் பலவிதத் தோற்றங்கள் 441
95. முனைவர் க. சதாசிவம்
முருக வழிபாட்டில் பழந்தமிழர் நம்பிக்கைகள் 446
96. முனைவர் க. மோகன் காந்தி
முருகன் ஓர் போர் மறவன் 451
97. முனைவர் க.பூபதி
முருகன் வழிபாடு 455
98. முனைவர் இரா. அகிலா
குன்றுகள் தோறும் குமரன் இருப்பான் 460
99. முனைவர் கதிர்முருகு (கதி. முருகேசன்)
நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி 465
100. கு.ரதி
வட்டார தெய்வங்களும் பக்தி நெறியும் 469
101. முனைவர் மு. கஜலட்சுமி
வள்ளலாரின் பக்தி நெறி 472
102. அ. கலைவாணி
விறலிவிடு தூதுக்களில் இடம்பெறும் தலச்சிறப்புகள் 476
103. ஆ.கார்த்திக்
வேள்பாரியில் கொற்றவை வழிபாட்டு நெறிகள் 480
104. ப. பிரபாவதி
ஜெயமோகன் புதினங்களில் வழிபாடு 485
105. முனைவர் நா. காயத்ரி
நான்காம் திருமுறையில் ஒற்றியூர் உத்தமன் 490

91. பெரியபுராணத்தின் திருநாட்டுச் சிறப்பு

முனைவர் மா.தே. அருண் மொழி நங்கை

தமிழ்த்துறை
ஹோலி கிராஸ் கல்லூரி
நாகர்கோவில்.

முன்னுரை

சங்ககாலத்தில் கடவுள் பற்றிய குறிப்புகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. சமயநெறி என தனியாக எதுவும் போற்றப்பட்ட நிலையை காண முடியவில்லை. ஆனால் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு தொடங்கிய பின்பு சைவமும் வைணவமும் மலர்ந்து இலக்கியத்தில் ஒரு சமயத்தைப் பரப்பும் நிலை ஏற்பட்டது. பக்தி இலக்கியங்கள் பரவலாய் தோன்றிய அக்காலம் சமய மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனக் கூறலாம். ஏழாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய இந்த சமய மறுமலர்ச்சிக் காலம் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் சேக்கிழார் பெருமானாரால் பெரிதும் பேணி வளர்க்கப்பட்டது. பக்தி இயக்கத்தில் ஈடுபடும் தொண்டர்களின் வரலாறு ஒன்றும் முழுமையாக கிடைக்கவில்லை என்ற குறையை அவர் நீக்க முற்பட்டார். புனைக்கதை வாடிவிலாக புகுந்து தலையெடுத்து தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களைப் பிற சமயக்காப்பியங்கள் கவர்ந்திருந்தன. இதற்கு மாறாக பக்தியின் பயனையும் திருத்தொண்டின் சிறப்பையும் உணர்த்தும் அடியார்களின் உண்மை வரலாற்றை சேக்கிழார் எழுதினார். சேக்கிழாரின் இலக்கியத்தொண்டு சிறக்க இறைவனே ஷஉலகெலாம்' என அடி எடுத்து கொடுத்ததாக கூறுவதுண்டு. அரசனே இவரை ஆனை மீது அமர்த்தி தான் கவரிவீசிச் சிறப்பித்தான் என்பதுமுண்டு. சோழர் தம் எல்லையை பனிக்குன்று உச்சிவரை நீட்டி தமிழ் நாட்டை ஆட்சி செய்தனர். அவற்றுள் வன்தொண்டர் பிறந்த வளநாடு வான்பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா வளக்காவிரி ஓட வழி வழியாய் சோழர் ஆண்ட பொன்னாடு. கன்னி நதியாம் காவிரி பாய்ந்து காவெல்லாம் பூ மலரும் அழகு நாடு. அந்நாட்டு இயல்புதனை செம்மையாக சொல்ல வந்தவர் சேக்கிழார். பூவிரியும் கரைபாயும் காவிரியை சிறப்பித்து திருநாட்டு சிறப்பினை அழகுற விவரிக்கின்றார். அதனை இவ் ஆய்வு கட்டுரையில் காண்போம்.

காவிரி நீர்ப்பெருக்கு

பிணியின்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பம், ஏமாப்பு என்னும் அணி ஐந்தையும் அளிக்கும் அன்னையவள் காவிரி. ஆதிமாதவ முனிவனான அகத்தியன் தந்த பூத நீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த நீர் பெருக்கல்லவா காவிரி. நெல்முத்தை ஈன்று பார் உலகத்தை காக்க புறப்பட்ட காவிரியை

பார்க்கிறார் புலவர். நிலமகள் சூடிய அந்நித்தில மாலை,

“சையமால் வரைபயில் தலைமை சான்றது
செய்ய பூகமட்கு நற்செவிலி போன்றது
வையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து நாடொறும்
உய்யவே சுரந்தளித்து ஊட்டு நீரது” (திருநாட்டுச் சிறப்பு:53)

என்கிறார். ஆற்றுப் பெருக்கால் நாட்டை செழிப்படை செய்வது மட்டுமன்று கோடையில் ஊற்றுப் பெருக்காலும் உலகை காப்பாற்றுபவள் காவிரி. பசும்பல் முதல் பல்லுயிர் வரை ஆகாயத்தினின்று விழும் நீர்பெற்றுச் செழிக்கும் நிலையெண்ணி அதன் துளி இல்லையெனில் உலகின் நிலை என்ன என்று எண்ணி பெற்ற நற்றாய் என்று கூறாமல் பேணி வளர்க்கும் செவிலி என்கிறார். வளம் தரும் வானம் நற்றாயாகவும் அதனை வழங்கிடும் காவிரி செவிலித் தாயாகவும் வர்ணிக்கின்றார்.

இவ்வாறு வானம் தரும் நீரை காத்து நமக்காக தரக்கூடிய காவிரியை நான்முகனை ஒத்துள்ளதாக கூறுகின்றார். காவிரி மாபெரும் கழிகளையும் மலர்களையும் தன்மையில் தாங்கி வரும் தன்னை உடையது. இறைவன் பல்லுயிர் படைப்பவன். காவிரியும் தன்னில் பாயும் நீரினால் பல்லுயிரும் படைக்க கூடியது. இறைவன் கமண்டலம் தாங்கி நிற்கக் கூடியவன். அகத்தியர் கமண்டலம் தாங்கி நின்ற நீர் தான் காவிரி ஆகும்.

மலையிடத்துப் பிறந்து மக்களுயிர் காப்பதால் மங்கை சிவகாமியை ஒத்த கயிலைமலைமது மலர்களை ஏந்தி வந்து புதுநீரால் வழிபட்டு தான் செல்லும் வழியில் உள்ள சிவாலயங்களில் எல்லாம் இறைவனை வணங்குவதால் இறைவன் அன்பரையும் ஒக்கும் என்கிறார்.

இவ்வாறு சிவனிடம் அன்புடையாரையும் அவன் அருள் பெற்றாரையும் ஒத்துவரக்கூடிய காவிரி நீர் அதனிடத்தில் நீராடும் பெண்கள் மார்பில் பூசி உள்ள சூங்குமழும் சந்தனமும் கரைந்து ஓடுவதால் தெளிவான நீராக இருந்தாலும் தெளிவில்லாதது ஆகிறது. இந்த காவிரி நீரானது வண்டுகள் ஒலிக்க மலர்த்தேன் சிந்த ஆங்காங்குள்ள குளங்களில் நிறைந்து கால்வாய் வழி ஓடி வயல்களில் பாய்ந்து செழிப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

காவிரி நாட்டு வயற்காட்சிகள்

கால்வாய் வழியாக ஓடி மதகுள் நுழைந்து வயலில் புகும் புது வெள்ளத்தை எதிர்கொண்டு அழைப்பது போல் மள்ளர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஆரவாரித்து கைகொட்டி அழைக்கும் ஓசையானது வானத்தின் அற்புதமும் கேட்கும் தன்மையுடையது. வயல்களில் நூற்றுக்கணைப் பறிக்கும் பெண்களினுடைய மாண்பும், பறித்த முடிகளை நீரில் நடுபவர் செய்கையும், உழுது பண்படுத்தும் உழவர்கள் வரிசையும், கண்டோர்க்கு மகிழ்ச்சி தரும் காட்சிகளாகும். இக்காட்சியானது ஓர் ஈர் இடங்கள் மட்டுமல்லாமல் உலகம் முழுவதும் பரவியிருந்தன. சேக்கிழார் இவ்வாறு உரைக்கின்றார்.

“உழுத சால் மிக ஊறித் தெளிந்த சேறு
இழுது செய்யினுள் இந்திர தெய்வதம்
தொழுது நாறு நடுவார் தொகுதியே
பழுதில் காவிரி நாட்டின் பரப்பெலாம்”
(திருநாட்டுச் சிறப்பு:62)

உழவர் செயல்கள்

நாற்று நட்பின் வயல்களில் நீர் பாயும். புது நீர் பரந்து பாய்ந்து வரும். வயலில் வளர்ந்த நெல்நாற்றின் பயிர் இலைச்சுருள் விரிந்து காட்டும். இவற்றைக் கண்ட உழவர்கள் களைக்கட்டும் பருவம் வந்துவிட்டது என கடைசியருக்கு உணர்த்துவர். களை களைந்து செல்லும் கடைச்சியர் கால்களில் ‘தண் தரளம் சொரிபணிலம் இடறும்.’ அதனால் அவர்கள் நடை தளர்ந்து அசைந்தாடிச் செல்வர். சென்று அருகில் உள்ள வரப்புகளை அடைவார்.

கடைசியர்கள் செங்குவளை பறித்து அணிந்து கொள்வர். அப்புதுமலரின் மது உண்ண வரும் வண்டை இரு கையால் விரட்டுவர். நறுமலர்ச்சூழ் வண்டுகளோ அஞ்சாது அகலாதிருக்கும். அயலில் உள்ள வண்டுகளும் கையை மலரென்று அணுகி வந்து சுற்றும். வண்டு அகற்ற புகுந்த கை பிறவண்டுகளையும் வரவழைத்த பெண்கள் ஷதிங்கள் நுதல் வெயர் வரும்பச் சிறுமுறுவல் தளவரும்பப் பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புது மது வாய் மடுத்தயர்வார்.

கண்டவர் மயக்கம்:

கடைசியர்கள் அருந்திய கள் மட்டுமில்லாமல் அவர்கள் அமர்ந்திருந்த களமும் மயக்கம் தருவதாக இருந்தது. தொலைவில் இருந்து கண்டு வந்தவர்களுக்கு அலைச்சலைத் தந்தது. கரும்பு என்று கருதி அங்கு வந்தவர்கள் அதன் பின் அறிந்து கொண்டனர் அது நெல் என்று. நெற்பயிர் அத்தகைய உயரம் உடையதாக இருந்தது. கமுகென்று காண வந்தவர்கள் கரும்பென்று திரும்பச் சென்றனர். இதனை

“கரும்பல்ல நெல்லென்ன கமுகல்ல கரும்பென்ன”
(திருநாட்டுச் சிறப்பு:65)

என சொற்கவை ததும்ப பாடுகிறார் சேக்கிழார்.

சிறுவர் செயல்

வயல்காட்டின் வெளிப்புறத்தில் சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருப்பர். கயல்பாயும் நீர் நிலையின் கரை சார்ந்த பகுதிகளில் உள்ள கருங்குழிசிகளைச் சோறாக்கும் பானையாக பயன்படுத்துவர். ஆமை ஓடுகளை அடுப்பாக பயன்படுத்தி அரக்காம்பல் மலரினை நெருப்பாகவும் நத்தை ஓட்டு பானையில் முத்தருசியினை இட்டு மலர் தேனாம் உலைநீரில் மணமிக்க சோறை ஆக்கி சிறுவர்கள் மகிழ்கின்றனர். பிறர் நாட வளம் தரும் இந்த நாட்டில் ஆலைகளை இயக்குவோர்

ஓசையும். சோலைகளில் கரும்புகளின் ஆரவாரமும், உலகம் மேன்மையடைய ஓதும் நான்மறை ஒலியும் அலையின் ஓசையால் மிகுந்த ஒலியும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

நீர் நிலையின் சிறப்புகள்

சோழநாட்டிலுள்ள நீர் நிலைகள் அகன்ற பெரிய துறைகளுடையன. அவற்றில் அன்னங்கள் நீந்தி விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்.வானை மீன்கள் நிறைந்திருக்கும். எருமைகள் துடுமெனப் புகுந்து நீர்நிலையில் திரியும். எருமைகள் பாய்கையில் பல நிறத்து வானை மீன்களும் பக்கத்தில் உள்ள கழுக மர உச்சிவரை பாய்ந்து விழும். வண்ணம் பலவான வானைகள் கதிரொளியில் முக்குளித்து பாய்கையில் நீர்நிலையினுள் வானவில்லின் வண்ணங்களுடன் தோன்றும். நீர்நிலையும் சோலையும் வானத்து நீலத்தில் விளங்குவனவாதலின் கழுக்கின் மேற்பாயும் கன்னி வானைகள் 'மன்னு வான்மிசை வான விற்போலுமால்'. வண்டுகள் நீர் நிலையின் பூத்திருக்கக்கூடிய பூக்களிலும் தேன் அருந்தி மடுத்திருக்கும்.நீர்நிலையில் வாழ்கின்ற கயல்களோ தாவி அப்பொழிலின் கனிகளை உண்ணும்.

நெற்பயிர்

நீர் நிலைகளின் அருகில் உள்ள வயல்களில் நெற்பயிர் செழித்து வளர்ந்திருக்கும். சூல் முதிர்ந்து பசலையுற்றுச் சுருள் விரித்து நிற்கின்ற சூல் என்னும் நெற்பயிர்கள் அரணுக்கு அன்பர் சிந்தை போல் அலர்ந்து நின்றன. அவ்வாறு நின்ற கதிர்கள் நீண்டு மணிசெறிந்து வரிசை வரிசையாய் வளர்ந்திருந்தன. மணிகளில் பால் ஊறி மிகுதியாய் காய்த்து முதிர்ந்திருந்தன. அவ்வாறு முதிர்ந்த மணிகளின் கமையால் சற்றே வளைந்து இருந்தன. இந்த நிலை 'வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சம் தாழ்த்த சென்னியும் தந்த தலைவன்'பால் பத்தியின் பாலராயி பரமனுக்கு ஆளாம் அன்பர்கள் ஒருவரை ஒருவர் காணாங்கால் தலை நாழ்த்தி வணங்குதலை ஒத்திருந்தது.

இவ்வாறு செந்நெல்லை அந்நாட்டு மக்கள் ஒருபுறமாய்க் குவித்து வைத்திருப்பார்கள். பரிஷுபடப் பிடித்த பல்வகை மீன்களையும் குன்றென ஒருபுறம் கூட்டி வைத்திருப்பர். முத்தின் கடர் மாலையை ஒருபுறம் சேர்த்து வைத்திருப்பர்.விரிமலர் கற்றைகளைத் தேன் வடியச் சேர்த்து ஒரு புறம் இடுவர். இதனை,

"அரிதரும் செந்நெல் குட்டின்
அடுக்கிய அடுக்கல் சேர்ப்பார்
பரிஷுபத் தடித்த பன்மீன்
படர்நெடுங் குன்று செய்வார்
சரிவளை சொரிந்த முத்தின்
கடர்ப்பெரும் பொருப்பு யர்ப்பார்
விரிமலர் கற்றை வேரி

பொழித்திழி வெற்பு வைப்பர்" (திருநாட்டுச் சிறப்பு:73)

சேக்கிழார் இவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றார்.

குவிக்கப்பட்ட நெற்போர் பொன்மலை போன்றிருக்கும். அச்சூட்டடி நெல்லினைக் கதிரினின்றும் பிரிக்க வேண்டி எருமைக் கூட்டங்கள் சுற்றிச் சுற்றி வந்து போரடிக்கும் காட்சி நீர் நிறைந்த கருமேகங்கள் சுற்றிச் சுற்றிப் பொன்மலைச் சாரலின் மேல் வலம் வந்து சுற்றுதல் போல் தோன்றியது.

சூட்டடித்த பின்னர் வைக்கோலைப் பிரித்தெடுத்து வேறு இடத்தில் சேர்ப்பர். நெல்லை முறம் கொண்டு வீசி மழை தூற்றுதல் போல் தூற்றுவர். அதன் பின்னர் வெண்ணெல் குன்றமும் செந்நெல் குன்றமும் நிற்கும் காட்சி சிவந்த பொன்மலையும் நவமணி குன்றுகளும் போல் தோன்றும். இவ்வாறு மள்ளர்கள் வானம் முட்ட நெற்குன்றுகளால் நிரப்பினர். இது நீர் சூழ்ந்த வயல் நிறைந்த மருத நிலமானது மலை சூழ்ந்த குறிஞ்சி நிலமாய் காட்சி அளித்தது.

இவ்வாறு குவித்து வைத்திருந்த நெல்லில் இருந்து அரசருக்கு உரிய ஆறில் ஒரு பங்கை கொடுத்தபின் எஞ்சியது கொண்டு மக்கள் தங்கள் அறவாழ்வை பேணினர். பரவரும் கடவுள் போற்றிய குரவரும் விருந்தும் பண்பின் விரவியக் கிளையும் தாங்கி விருத்தில் மகிழ்வர். இத்தகைய மக்கள் வாழும் மாடங்களால் நிறைவுற்றவை சோழநாட்டு ஊர்கள்.

முடிவுரை

கரடுமுரடான நிலத்தைச் சீர்த்திருத்திப் பண்படுத்துவது மிகவும் சிரமமானது. ஆனால் சோழநாடு பண்பட்ட நாடுகாவிரியின் வளமும், காவிரி நாட்டு வயற்காட்சிகளும் உழவர் செயல்களும் சிறுவர்களின் செயல்களும் நெற்பயிரின் தன்மையும் ஊர்வனம் ஆகியவற்றை பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழார் உரைத்தவை மிகவும் நேர்த்தியானவை. பெரியபுராணத்தில் பேசப்படும் அடியவர்கள் வீடுபேற்றை விரும்பாது இறைவனுக்குத் தொண்டாற்றி மகிழ்வதையே விரும்புவதாகச் சேக்கிழார் பாடுகிறார். இயற்கையுடன் இணைந்து இறைவனை எவ்வாறு வழிபடுவது என்பதை திருநாட்டுச் சிறப்பு அழகுற வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இயற்கையைப் பாதுகாப்பது நம் ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும். இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை முறையே இன்றைய சமுதாயத்திற்கு மிக அவசியமானது. இதையே சேக்கிழாரும் அருமையாக திருநாட்டுச்சிறப்பில் விவரித்துள்ளார்.